

บริหารรัฐ จัดการธุรกิจ

ชวชัย สิวคอง
thongchai@spu.ac.th
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

ความพะงั่วใจ ของนักบริหาร

ชวงเข้าสู่โค้งเปลี่ยนผ่านเข้าสู่รัฐบาลใหม่
ทักษิณ 2 เห็นชัดว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
มีความมั่นใจสูงในการเร่งเดินหน้าบริหาร
ประเทศตามความคิดและนโยบายที่ประกาศไว้
ความมั่นใจนั้นมาจากคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ได้
คะแนนกับจำนวน ส.ส.มาก เท่ากับประชาชน
ยอมรับและยินดีมอบอำนาจมาให้บริหาร ไม่ว่าจะใช้
รูปแบบใดๆ ทั้งนี้สิ่งที่เริ่มมองข้ามและไม่ต้องการ
อีกต่อไปคือ **กลวิธีการชนะเลือกตั้งมาครั้งนี้ว่า
ได้ทำไปอย่างไร**

สถานะเช่นนี้ทุกอย่างในความคิดของ
นักบริหาร CEO แบบนายทงจึงเหลือเพียง
อย่างเดียวคือการมุ่งบริหารแบบเร็วและให้เกิด
ผลแรง เป็นเชิงรุก กับให้ได้ผลสำเร็จสูง โดยเฉพาะ
ที่วัดได้ด้วยตัวเลขเชิงปริมาณ เช่น อัตราเติบโต
ของเศรษฐกิจ

การเร่งดำเนินการตามนโยบายที่วางไว้จึงมี
การเร่งทำกันอย่างไม่ยอมให้เสียเวลานับตั้งแต่การ
ให้ที่ปรึกษาส่วนตัวออกมาเปิดประเด็นจะขอ
เงินกู้ยืมสำรองระหว่างประเทศและเงินคงคลังส่วน
เกินออกมาใช้ โดยให้เหลือไว้แค่ระดับจำเป็น

ตามด้วยนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รมว.คลัง
ออกมายุเรื่อง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจด้วย **Super
Holdings** กับการชักนำโรละสมของรัฐบาลกิจ
ออกมลงทุน รวมไปถึงการจัดกลุ่ม Cluster แล้ว
ตั้งเป้าเติบโตปะหน้าภาค

ในอีกทาง รมว.พลังงาน ก็เร่งออกศึก
ขึ้นราคาน้ำมันหลายครั้งกับการทุ่มโฆษณาหวังโยก
ให้คนหันไปใช้แก๊สโซลอล พลังงานอนาคตที่กำลัง
จะมีการผลักดันลงทุนทั้งผลิตวัตถุดิบกับผลิต
เครื่องยนต่ออย่างขนาดใหญ่ที่จะเติบโตต่อไป
อย่างไม่ต้องจดจ่าย

รวมไปถึงในทางปกครองการแก้ปัญหาภาคใต้
นั้นก็เร่งเดินงานตามความคิดด้วยการประกาศแบ่ง
โซนเป็นสีต่างๆ เพื่อให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติตาม
ยุทธวิธี เพื่อจะแก้ไขปัญหาให้จบได้ในระยะสั้น

แต่การบริหารนั้นไม่ง่ายอย่างนโยบายจี้จี้ที่
ที่ **กูรู** นักบริหารของโลก **ปีเตอร์ ดรักเกอร์** ได้

กล่าวไว้คือ **ต้องคำนึงถึงความเป็นจริง (reality)**
ทั้งนี้ต้องนึกถึงหลักความเป็นจริงที่จำเป็นต่อ
การช่วยป้องกันมิให้เกิดการปฏิบัติผิดพลาด ไม่ได้
ผลอย่างคาดคิดหรืออาจส่งผลในทางตรงข้าม
โดยเฉพาะถ้าเป็นการบริหารในแบบไทยด้วยแล้ว
การคาดคะเนยิ่งยากขึ้นไปอีก

เพราะ **"ลักษณะไทย"** เอาแน่ไม่ได้ กับมี
โอกาสพลิกไปจากที่เคยคิดไว้ได้ตลอดเวลาทำให้
การบริหารแบบไทยๆต้องคิดรอบคอบคิดไป-กลับ
หลายครั้ง ทำได้ยาก ไม่เหมือนกับที่ตำราฝรั่งเขียน
ไว้ในคำกล่าวที่ว่า **"คนไทยปราบเซียน"** ยังคงเป็น
จริง ไม่เสื่อมคลายไป แม้ในโลกใหม่ยุคโลกาภิวัตน์
พฤติกรรมกรรมการเร่งเดินหน้านี้เองเริ่มมีผู้

ไม่เห็นด้วย เช่น การออกมก้านของ พ.ต.จำลอง
ศรีเมืองที่ไม่เห็นด้วยกับการเอาเหล่า/เบียร์เข้า
ตลาดหลักทรัพย์ กับการไม่ยอมให้เอาทุน (หุ้น)
รัฐวิสาหกิจออกขายในตลาด ตามกระแสสมัยใหม่
ตามนโยบายของการต้องการให้รัฐกิจเร่งเติบโตกับ
ต้องไม่อยู่เฉย โดยพยายามหาทางแปลงสินทรัพย์
ทุกอย่างให้เป็นทุนและเป็นโอกาสให้มากที่สุด

รวมไปถึง...ไม่เห็นด้วยกับการแบ่งเขตพื้นที่
เป็นสีและการใช้มาตรการตัดงบประมาณที่จะไม่ให้กับ
ท้องถิ่นที่ไม่ให้ความร่วมมือเพราะจะยิ่งทำให้
แตกแยกและแยกยาก

**ผมเชื่อว่า ต่อความเห็นด้านเหล่านี้ คนใน
รัฐบาลต่างดูแลและ ไม่ใช่ใจ โดยคิดว่า
นั่นคือความคิดล้ำสมัยไม่ทันโลก และเป็นเรื่อง
ของคนไม่มีความรู้หรือถึงจะรู้แต่ก็ไม่รู้กลยุทธ์
บริหารเท่าคนเก่งในรัฐบาล**

เรื่องนี้ ผมคงตอบไม่ได้ตรงๆ ว่า ฝ่ายไหนถูก
หรือผิด และใครจะแพ้หรือชนะ แต่จากประสบ-
การณ์และด้วยการใช้ **The Six Sense** ที่อธิบาย
เหตุผลไม่ได้นั้นจากการวิเคราะห์ติดตามอย่างเป็น
กลาง ผมว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องจะเป็นไปได้ง่ายๆ
ตามความคิดและความเชื่อมั่นของคนในรัฐบาล
เพราะเหตุการณ์ในอดีตหลายสมัยสิ่งที่ไม่คิด

ว่าจะเกิดจำนวนมากเกิดขึ้นง่ายแบบคิดไม่ถึง
ยิ่งในโลกที่มีลักษณะกลับตาลปัตรโอกาส
ผันผวนยิ่งมีสูง

ผมเชื่อว่า นายทงฯ และทีมงาน
มีวิสัยทัศน์และเห็นชัดถึงโอกาสใหม่
จากพลังงานในยุคสารสนเทศ รวมไปถึง
นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ซึ่งดีกว่า
ปล่อยให้เฉยๆกับการรู้จักเล่นกับเงิน
หรือให้รู้จักใช้เงินเป็น **"ลูกโล"** ช่วยไปเรา
โตไวๆ ได้ด้วยการระดมทุน รวมไปถึงการ
ใจกว้างเปิดเสรีไว้ๆ ทำได้ทุกเรื่องนั้น ถือเป็น
ความเก่งและทันสมัย รู้จักเอามาใช้ช่วงกลยุทธ์
พัฒนาที่เท่าทันโลก

**แต่ภายใต้ความเก่งนั้น นักบริหารที่ฉลาด
มักขาดความเฉลียว จนต้องจบตัวเองลงด้วย
เพราะพลาดท่า จากการ ไม่มีความเฉลียวใจต่อ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น**

ลองย้อนไปถึงยุค พ.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ
ทุกอย่างที่ไปเสีย จนเศรษฐกิจเติบโตเป็นเลข 2 หลัก
ไม่นานนักก็พิกตัวเป็นต้นเหตุของพองสบู่แตก

ใครที่ผ่านช่วงเหตุการณ์ปราบผู้ก่อการร้าย
คอมมิวนิสต์ หลังจากแม่โขงและตายกันไปมากมาย
สุดท้ายต่างก็รู้ว่า ทำไม **"นโยบาย 66/23"** จึงได้ผล
หรือรุ่งชยเติบโตเร็วตามความไวของกระแสทุน
สิ่งอันตรายที่อาจเกิดขึ้นตามมก็คือ **"ช่องว่างทาง
ประสิทธิภาพ"** ที่ขยายกว้างขึ้นและเป็นจุดอ่อนจน
เจ็บป่วยหรือถูกโรคภัยแทรกง่าย

**การไม่เห็นด้วยจึงไม่ใช่สิ่งที่จะต้องมองว่า
เลวร้ายเสมอไป** แท้จริงแล้ว ทางเลือกการพัฒนา
เศรษฐกิจไปอย่างช้าๆแต่รักษาความเข้มแข็งเอาไว้
ก็คือ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของระดับปัจเจก
และครัวเรือนกับการสร้างประสิทธิภาพของ
Supply Side ของธุรกิจ โดยที่เน้นเน้นที่การ
ศึกษา การพัฒนาคนกับการพัฒนาจริยธรรม
กับคุณธรรมซึ่งเป้าหมายสุดท้ายจะไม่ต่างกัน
หรือดีกว่า

ทำนองเดียวกัน กลุ่มต่างๆ ที่ออกมก้านเรื่อง
ไม่ควรเอาหัวเหล่า-เบียร์ เข้าระดมทุนในตลาด
แม้หลายฝ่ายจะดูว่าเชย เพราะในโลกสากล
เขาทำกันมากแล้ว

**ถึงตรงนี้อยากขอให้เปิดใจกว้างให้บ้าง
นั่นคือ ผมเองเข้าใจว่า สิ่งที่เขาเรียกร้อง คือ
เป้าหมายสำคัญที่หายไป นั่นคือ "คุณภาพชีวิต"
ที่ควรต้องแลกกันกับการยอมมีอัตราการเติบโต
ที่ต่ำลง หรือโตช้าลงหน่อย ซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด และ
เป็นสิทธิของคนไทยแต่ละคนที่มีสิทธิจะคิด**

ส่วนตัวผมเอง เห็นว่า เรื่องนี้ของไทย
ไม่เหมือนต่างประเทศ เพราะเมืองไทยเรื่อง
Good Governance ยังห่างไกล ตกหายไป
บนทางด่วน (นานแล้ว) อีกทั้งการปฏิบัติตาม
พ.ร.บ.ข่าวสารข้อมูล ก็ไม่ไปถึงไหน ชำร่วยสื่อ
ทั้งหลายจนป่านนี้เลือกตั้งกันเสร็จแล้วยังไม่กลับ
มาทำงานวิพากษ์วิจารณ์เหมือนก่อน

**ผมอยากขอให้รัฐบาลมีสำเพนียกบ้าง
เพราะกลัวว่า ตามหลังต่อจากการเอาเหล่า/
เบียร์ เข้าระดมทุน จะมีการเอาโรงเรียนและ
สถาบันการศึกษาเข้าระดมทุนในตลาดด้วย**